

Studentie în Timișoara

Tabita Banciu

Când eram în liceu, facultatea însemna pentru mine libertate, pentru că ziceam că voi merge acolo și nimerii nu va mai fi lângă mine să mă cicălească și voi putea să fac ce doresc eu la orice oră doresc eu, nu că aș fi vrut să fac eu cine știe ce lucruri. Domnul s-a îngrijit de mine să îmi arate calea pe care trebuie să o urmez. Înainte să plec de acasă, vroiam doar să fiu independentă. Spre surprinderea mea am văzut că totul era altfel. Da, era libertate și puteam să fac ce îmi doream dar îmi lipseau mult cei de acasă și parcă vroiam să mă întorc dar Domnul m-a făcut o persoană foarte sociabilă și după ceva timp făceam aceleași lucruri pe care le făceam și acasă. Am căutat o biserică unde să mă integrez și să îl pot sluji pe Dumnezeu și prieteni care să mă ajute să cresc în acest domeniu. Mam implicat și într-o organizație creștină (OSCETOrganizația Studenților Creștini Evanghelici din Timișoara) unde fac parte din departamentul de evanghelizare și departamentul de ucenicie, dar pe lângă toate acestea m-am pus și pe învățat (că nu-i deloc ușoară facultatea) și mi-am căutat și ceva de lucru, exact ce făceam și acasă.

După un an și jumătate de când sunt acolo, pot să spun că este foarte greu să te descurci într-un oraș mare unde nu cunoști pe nimeni, cu alte cuvinte este foarte greu să fi student și îți trebuie un caracter foarte puternic ca să rezisti aici. Cunosc persoane care nu au reușit și s-au întors acasă. Eu îi mulțumesc Domnului că mi-a deschis căi aici și a pus lângă mine persoane care să mă sprijine și S-a îngrijit de absolut tot ce aveam nevoie. Am rămas uimită cât de sensibil este Domnul la nevoile noastre. Nu știu încă ce am să fac atunci când am să termin facultatea, dacă o să rămân aici sau dacă o să mă întorc acasă; aștept să văd ce vrea Domnul să fac mai departe. Dacă aș rămâne în Timișoara aș putea mult mai ușor să îmi pun bazele unei cariere pentru că am mai multe posibilități aici decât în Hunedoara și este un oraș în continuă dezvoltare. Dacă maș întoarce acasă, sincer nu știu ce aș face; oricum, în ambele cazuri, fie că rămân la Timișoara, fie că mă voi întoarce acasă, îmi voi căuta un loc unde să îl pot sluji pe Dumnezeu, pentru că nu îmi văd viața fără acest lucru.

Personal încurajez pe toți care au posibilitatea să meargă să studieze într-un oraș mare. Este o experiență frumoasă și de viață și cu Domnul și veți vedea cum este să îți conduci tu singur viața, să fi independent (în dependența de EL).